

بحران آب، تهدید جدی برای گیاهان

رخداد پارلمان

استیضاح علی آبادی

با ۱۰۰ امضا قطعی شد

گروه خبر: بالاخره ناترازی‌های انرژی و محاسبات اشتباه عباس علی‌آبادی، وزیر نیرو را به مرحله استیضاح رساند. علی‌آبادی حتی با محاسبات اشتباه مسعود پزشکیان را به عنوان رئیس‌جمهور به اشتباه انداخت. حالا دولتی که قرار بود یک‌ساله ناترازی‌های انرژی را کنترل کرده و به صفر برساند با وجود علی‌آبادی به ورطه بحران انرژی رسیده است. رضا سپهوند، عضو هیئت رئیسه کمیسیون انرژی با اشاره به جمع‌آوری امضا برای استیضاح وزیر نیرو، به ایلنا گفت: «تعداد امضاها الان به حدود ۱۰۰ امضا هم رسیده است. احتمال می‌دهم اگر ایشان به مجلس بیایند استیضاحش هم رأی خواهد آورد.» او درباره ناترازی‌های به وجود آمده در حوزه برق و آب و گلابیه مردم در این خصوص عنوان کرد: «موضوع ناترازی به عدم سرمایه‌گذاری مناسب و متناسب با رشد صنعت کشاورزی و مصرف خانگی در چند دهه گذشته بازمی‌گردد. متأسفانه ما در چند دهه گذشته سرمایه‌گذاری که باید طبق شش دوره برنامه توسعه انجام می‌دادیم، انجام نداده‌ایم. برنامه‌ها به کمتر از ۳۳ درصد اهدافشان رسیده‌اند. همین باعث شد که در بسیاری از زمینه‌ها، از جمله تولید برق و موضوع آب، با بحران‌هایی مواجه شویم.» سپهوند تأکید کرد: «بسیاری از نیروگاه‌های برق‌آبی از مدار خارج شده‌اند و آب شرب ما با مشکل مواجه شده است، بنابراین، خود این تغییر اقلیم هم موجب تشدید این بحران‌ها شده است. در حال حاضر ما به یک برهه‌ای از زمان رسیده‌ایم که موضوع آب که بخش اعظم آن یعنی چیزی حدود ۸۰ درصد در کشاورزی مصرف می‌شود، ما را با چالش‌های بسیار جدی مواجه کرده است. از این رو باید به فکر منابع جدید آب باشیم، چون ما هم از شمال و هم از جنوب دریا داریم.» او با بیان اینکه وزارت نیرو باید چه راهکارهایی برای مقابله با ناترازی داشته باشد؟ گفت: «زمانی که وزیر نیرو رأی اعتماد گرفت، برنامه‌هایی را مطرح کرد، به‌ویژه چندین باری که به کمیسیون انرژی آمد، از اجرای ۱۴ مگا پروژه برای تولید برق صحبت کرد که با اجرای آنها باید تا الان بالغ بر ۱۰ هزار مگاوات برق را وارد مدار می‌کردند. همچنین در حوزه برق خورشیدی هم برنامه‌هایی را مطرح کردند اما متأسفانه توفیق زیادی نداشتند و در حوزه آب هم مسائل متنوعی مطرح شد. «عضو هیات رئیسه کمیسیون انرژی افزود: «از سال قبل که وزارت نیرو مکلف شد بریت‌درستی در حوزه آب داشته باشد، خیلی از این برنامه‌ها هم اجرایی نشده است. برای همین هم اکثر نمایندگان به دلیل مطالبه عمومی در حوزه‌های انتخابیه‌شان با چالش‌های جدی در قطعی برق و ناترازی شدید در برق و آب مواجه‌اند. بنابراین، اقدامی که در مورد استیضاح وزیر نیرو کردند، به عملکرد ایشان بر می‌گردد که بنده هم جز استیضاح‌کننده‌ها هستم و فکر می‌کنم که به هر حال ایشان بیشتر برنامه‌هایشان شعاری بود تا اینکه عملیاتی باشد.»

شرایط هر روز بدتر می‌شود

مصطفی پوردهقان، نماینده اردکان نیز به تباناک گفت: «با وجود اینکه می‌دانیم بخشی از مشکلات وزارت نیرو ریشه در دولت‌های پیشین دارد، اما نمایندگان بر این باورند که طی یک سال گذشته هیچ نشانه‌ای از اصلاح، بهبود یا تغییر در سیاست‌ها و رویکردهای این وزارتخانه مشاهده نشده و شرایط روز به‌روز بدتر شده است.» او افزود: «تاکنون چندین جلسه تخصصی با وزیر نیرو و معاونان او برگزار شده و وعده‌هایی داده‌اند، اما متأسفانه هیچ‌کدام عملی نشده‌اند. همچنین برخی اظهارات رسانه‌ای و گزارش‌های ارائه‌شده از سوی این افراد، خلاف واقع و کاملاً غیرواقعی بوده است. هم در حوزه برق، هم در حوزه آب و هم در ساختار مدیریتی وزارت نیرو، مسائل و ابهاماتی جدی وجود دارد. وزیر نیرو باید در صحن علنی مجلس درباره این نابسامانی‌ها و ناکارآمدی‌ها پاسخگو باشد. اگر پاسخ‌هایش قانع‌کننده بود، می‌تواند به فعالیت خود ادامه دهد، اما اگر همچنان با همان رویکرد قبلی پاسخ دهد، فضای مجلس به سمت پیگیری کامل استیضاح خواهدرفت.»

با کمبود شدید آب مواجهیم

عباس پای‌زاده، عضو هیئت‌رئیسه نیز با تأیید خبر به جریان افتادن طرح استیضاح علی‌آبادی به مهر تأکید کرد: «با توجه به شرایط خاصی که در کشور در حال حاضر وجود دارد، شاهد ناترازی شدید در بخش‌های آب و انرژی هستیم که متأسفانه عملکردضعیفی در مدیریت بحران از سوی وزارت نیرو به چشم می‌خورد. مقایسه مصرف انرژی امسال با سال گذشته نشان می‌دهد که در مجموع تغییر چشمگیری رخ نداده، اما به شدت خاموشی‌ها افزایش پیدا کرده است. علاوه بر این، در برخی از شهرها مانند تهران و بسیاری از استان‌های دیگر، ما با کمبود شدید آب مواجه شده‌ایم.» او افزود: «این حق طبیعی مردم است که از طریق نمایندگان خود در مجلس، بتوانند مدیریتی دارند، از طریق ابزارهای نظارتی و ادار به اصلاح روند کاری خود کنند»

دیده‌ار و وزیر همتا در پاکستان

سرتیپ عزیز نصیرزاده، وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران و خواجه محمداصف، وزیر دفاع پاکستان پیرامون آخرین تحولات مرتبط با روابط دوجانبه و مسائل منطقه‌ای بحث و تبادل نظر کردند.

از سوی دیگر فرانزه صادق، وزیر راه و شهرسازی نیز به طور مشترک با وزیران راه، بازرگانی و راه‌آهن پاکستان دیدار کرد. وزیر راه پاکستان با ابراز خرسندی از سفر مهم رئیس‌جمهور ایران به پاکستان گفت: «صمیمانه نبرددلبهار ملت ایران علیه اسرائیل و پیروزی علیه آن را تبریک می‌گوییم. طی تحولات اخیر ایران و پاکستان به خوبی آگاه شدیم که دوستان و دشمنان ما چه کسانی هستند.»

نیروهای مسلح، فرمانده کل ارتش، فرمانده کل سپاه و فرمانده قرارگاه مرکزی خاتم‌الانبیاء، از جمله اعضای این شورا خواهند بود.»

تغییرات ساختاری در شعام

دبیری علی لاریجانی در شورای عالی امنیت ملی، به معنی برخی تغییرات در این نهاد خواهد بود که گستره آن به عوامل مختلفی بستگی دارد. برای این تغییر باید چند سناریو را در نظر بگیریم که هر کدام از آن‌ها ممکن است رخ دهند. بعضی از این سناریوها فارغ از این که نتیجه‌بخش باشند، به معنی تغییراتی عمیق در سیستم تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری حوزه سیاست خارجی و امنیتی است.

در فرض نخست، خبر تسنیم صحیح است و رئیس‌جمهور شخصاً ریاست شورای دفاع را بر عهده می‌گیرد. بر اساس اصل ۱۷۶ در صورتی که رئیس‌جمهور ریاست شوراها را بر عهده بگیرد، یکی از اعضای شعام را به این سمت منصوب می‌کند. اما برای جایگاه دبیری، نیازی نیست که فرد حتماً در ترکیب شورای عالی امنیت ملی حضور داشته باشد. در صورتی که احمدیان دبیر این شورا شود و علی لاریجانی جای او را به عنوان دبیر شعام بگیرد، موضوع حکم نمایندگی مقام رهبری پیش می‌آید. در طول ۳۶ سال وجود شورای عالی امنیت ملی، تنها در یک دوره یک ساله، دبیر شعام یکی از دو نماینده مقام رهبری نبوده است در فاصله سال‌های ۱۳۸۶ تا ۱۳۸۷ که علی لاریجانی از این جایگاه استعفا داده بود اما همچنان نماینده رهبری بود، سعید جلیلی یک سال پس از جایگزینی اش با لاریجانی در جایگاه دبیر، پس از این که او به عنوان نماینده قم به مجلس راه یافت، حکم نمایندگی رهبری را دریافت کرد. در این فرض، احمدیان با هر فرد دیگری در جایگاه دبیر شورای دفاع نیازی به حکم رهبری ندارد و لاریجانی می‌تواند جایگزین او یا سعید جلیلی شود. این بستگی به تصمیم مقام رهبری دارد که لاریجانی جایگزین کدامیک از این دو نفر شود. گزینه بعدی نیز این است که لاریجانی تنها دبیر شورا شود و حکمی از رهبری نگیرد که این مورد با توجه به سوابق، احتمال ضعیف‌تر است.

در فرض دوم، احمدیان ریاست شورای دفاع را عهده‌دار می‌شود که برای این جایگاه حتماً باید عضو شعام باشد. در این فرض یا علی لاریجانی جایگزین سعید جلیلی می‌شود، یا بدون حکم نمایندگی و صرفاً به عنوان دبیر کار خود را ادامه خواهد داد.

در فرض سوم، لاریجانی علاوه بر حکم دبیری شعام، ممکن است جایگزین جلیلی و احمدیان شود و پست جایگزینی برای احمدیان (با فرض به کارگیری فرد نظامی) در چارچوب شورای عالی امنیت ملی در نظر گرفته نشود. تحقق هر کدام از این فرض‌ها و سناریوهای زیر مجموعه، به توافقی رئیس‌جمهور و مقام رهبری و در نهایت تصمیم ایشان بر می‌گردد.

تشکیل شورای دفاع

کشور در شرایط خاصی است، از همین رو، تشکیل شورای دفاع نیز به غیر از این تغییرات احتمالی، به صورت مستقل مورد توجه قرار گرفته است. از جمله این که کشور جنگی ۱۲ روزه را پشت سر گذاشت و اصولاً در شرایط حقیقی، بسیاری از مشکلات ساختاری از تصمیم‌گیری تا اجرا در حوزه دفاعی خود را نشان می‌دهد. شرایطی که در ده‌ها مانور نمی‌توان آن‌ها را فهمید. از یک سو کشور در آتش‌بسی شکننده قرار دارد، همان‌طور که جنگ به صورت رسمی آغاز و اعلام نشد و ناوشته باقی ماند، آتش‌بسی نیز ناوشته است. احتمال انسپیک و بازگشت قطعنامه‌های تحریمی شورای امنیت نیز جدی‌تر از قبل مورد توجه قرار می‌گیرد. در چنین شرایطی، به نظر می‌رسد که کشور تصمیم دارد سیاست‌های دفاعی را به صورت متمرکزتر پیگیری کند.

مراسم استقبال رسمی از رئیس‌جمهور کشورمان پیش از ظهر امروز از سوی شه‌باز شریف و در محل کاخ نخست‌وزیری پاکستان برگزار می‌شود و پس از برگزاری نشست هیئت‌های عالی‌رتبه دو کشور به ریاست رؤسای دو دولت، با رئیس‌جمهور و رؤسای مجالس ملی و سنای پاکستان نیز دیدار و گفت‌وگو می‌کند. گفتنی است: برخی از اعضای دولت همچون سیدعباس عراقچی (وزیر امور خارجه)، فرانزه صادق مالوادر (وزیر راه و شهرسازی)، محمد اتابک (وزیر صنعت، معدن و تجارت)، سرتیپ عزیز نصیرزاده (وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح جمهوری اسلامی) و محسن حاجی‌میرزایی (رئیس دفتر رئیس‌جمهور) پزشکیان را در این سفر همراهی می‌کنند.

سفر رسمی او به پاکستان، نقطه عطفی در روابط دیرینه تهران و اسلام‌آباد به شمار می‌آید. این سفر در حالی انجام می‌شود که دو کشور در آستانه هفتادوهشتمین سال روابط دیپلماتیک قرار دارند؛ روابطی که با به رسمیت شناختن متقابل آغاز شد و تاکنون از فراز و نشیب‌های پرشمار عبور کرده است. در این سفر، سران دو کشور با هدف بازتعریف مناسبات اقتصادی و تجاری، تقویت همکاری‌های منطقه‌ای و هم‌افزایی در حوزه‌های امنیتی و سیاسی گفت‌وگو خواهند کرد. تبادل دیدگاه‌ها درباره تحولات جاری منطقه‌ای، از جمله اوضاع غزه، خاورمیانه و پیامدهای تجا‌و‌گزری رژیم صهیونیستی نیز بخشی از محورهای این گفت‌وگوها خواهد بود. در کنار آن، برنامه‌ریزی برای برگزاری نشست کمیسیون مشترک اقتصادی ایران و پاکستان در تهران نیز در دستور کار طرفین قرار دارد. این سفر، پنجمین دیدار رسمی میان سران دو کشور طی یک سال گذشته محسوب می‌شود و تنها دو ماه پس از سفر مشترک نخست‌وزیر و فرمانده ارتش پاکستان به تهران انجام می‌شود. تماس‌های تلفنی مستمر میان پزشکیان و شه‌باز شریف طی ماه‌های گذشته، به‌ویژه در سایه تنش‌های نظامی اخیر در منطقه، نشان از اراده جدی دو طرف برای تعمیق همکاری‌های دوجانبه دارد. این بازدید نه تنها در تقویم دیپلماتیک ایران و پاکستان، بلکه در معادلات ژئوپلیتیک منطقه نیز اهمیت ویژه‌ای خواهد داشت.

دیدار وزرای همتا در پاکستان

سرتیپ عزیز نصیرزاده، وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران و خواجه محمداصف، وزیر دفاع پاکستان پیرامون آخرین تحولات مرتبط با روابط دوجانبه و مسائل منطقه‌ای بحث و تبادل نظر کردند. از سوی دیگر فرانزه صادق، وزیر راه و شهرسازی نیز به طور مشترک با وزیران راه، بازرگانی و راه‌آهن پاکستان دیدار کرد. وزیر راه پاکستان با ابراز خرسندی از سفر مهم رئیس‌جمهور ایران به پاکستان گفت: «صمیمانه نبرددلبهار ملت ایران علیه اسرائیل و پیروزی علیه آن را تبریک می‌گوییم. طی تحولات اخیر ایران و پاکستان به خوبی آگاه شدیم که دوستان و دشمنان ما چه کسانی هستند.»

عکس نوشت

مجری لژیونر

درباره عکسی از سحر امامی در ونزوئلا

امیر جدیدی

عکاس و روزنامه‌نگار

روز حمله اسرائیل به ساختمان صداوسیما توی روزنامه نشسته بودم و «جنگ‌نوشت» می‌نوشتم. وقتی موشک به ساختمان اصابت کرد اولین نفری بودم که فیلم لحظه اصابت موشک به ساختمان و اجرای سحر امامی را دانلود کردم و لپ‌تاپ به دست توی تحریریه می‌چرخیدم به رقابیم نشان می‌دادم. چنان به وجد آمده بودم و شور انقلابی چنان در رگ و پی‌ام شعله کشیده بود که همان روز نوشتم جنگ جای عجیبی است. آنقدر عجیب که دل نگران مجری تلویزیونی می‌شوی که تا روز قبلش برایت حوصله‌سربر و اعصاب خوردکن بود. آن روز گذشت اما از فردای آن روز تصویر سحر امامی روی بیشتر بیلبوردهای شهر نقش بست. هر کس که به دیدار ساختمان شیشه‌ای می‌رفت رئیس صداوسیما به ضمیمه خانم امامی به پیشواز رفتند و احتمالاً خاطره آن روز را تعریف کردند. یکی مدالشان را تقدیم ایشان کرد. آن یکی در حاشیه بزرگداشت شهدا از ایشان تقدیر کرد و خلاصه آنقدر از ایشان تقدیر به عمل آمد که دوباره تصویر این مجری برای شخص نگارنده حوصله‌سربر و اعصاب‌خوردکن شد. با این همه هر بار که تصویر ایشان را می‌دیدم خون دل می‌خوردم و به این فکر می‌کردم که چرا در این سیستم عریض و طویل یک نفر نیست که به آقایان بگوید این جنگ به غیر از سرکار خانم امامی قهرمان‌های دیگری هم داشت. خودتان را بگذارید جای خانواده شهدای صداوسیما، منی که در متن خبرها نشست‌ام و صبح و ظهر و شام خبر می‌خورم ندیده‌ام که یک‌دهم این خانم قدرشان دانسته شود. اصلاً کاری به مقام بالا بلند شهید ندارم، که حساب و اجرشان با خود خدا انشالله... یک لحظه خودتان را جای آن مسئول بخشی بگذارید که تا لحظه آخر فرو ریختن ساختمان حاضر نبود از روی صندلی خدمتش بلند شود. اگر شما عکسی از او در سطح شهر دیدید ما هم دیدیم. القصه همه این حرف‌ها روی دلم مانده بود که ناگهان تصویری از سحر امامی در ونزوئلا روی خط خبرگزاری‌ها آمد. مجری لژیونر شجاعت نداشتیم که به لطف دوستان و رفیق مادورو حاصل شد.

